

proti Prilepu. Zasedli so sotesko ob vhodu, izhodu in na vrhu. Na nedostopnih vrhovih, med skalovjem in prepadi so napravili nasipe in stanovališča, zvlekli gor z največjim naporom tiste baterije, ki so še ostale. Obrambe so bile napravljene tudi po vrhovih, ki mesto obvladujejo. Na teh močnih, nepremagljivih pozicijah je bilo 20 bataljonov in štiri baterije, ki so branile Srbom prodiranje od Velesa proti Prilepu. Dne 4. novembra zjutraj sta se prikazala pred vhom dva regimanta prednje straže vojske princa Aleksandra. Prva turška baterija jih sprejme s silnim ognjem. Regimanta sta nadaljevala pot in dospela v sotesko; držala sta se pa kolikor mogoče pod baterijami, da niso kroglje letele nanje. Drugi regimenti

baterija, edina, ki je zavzela tu pozicijo. Zvečer je bila vsa soteska zavzeta in vsa srbska armada je prenočila za sotesko, pred zadnjimi turškimi nasipi po vrhovih okoli Prilepa. Boj proti tem se je pričel dne 5. novembra. Ker so bila tudi tu tla neugodna za artiljerijo, so se nadaljevali napadi z bajoneti. Popoldne so zapustili Turki zadnje pozicije in pobegnili proti Bitolju. Srbi so pa zasedli Prilep brez bojev. Guslar, nadaljaj pesem o kraljeviču Marku!

Isti dan, ko je Prilep padel, je napadel drugi del srbske vojske iznenada Turke, ki so branili prelaz Demir Kapu, ključ proti Solunu, kjer so bili Turki po hudem boju pognani v beg. Turki so pobegnili čez Vardar proti jugu s tako naglico, da niso niti

PO BITKI PRI KUMANOVEM.

so sledili prvim in nadaljevali prodiranje, a so se morali ustaviti, ker so druge baterije in streli iz pušk silovito nanje treskali. Srbska artiljerija je hotela obstreljavati turško, a terén je bil tak, da ni mogla najti pozicije. Tudi ogenj iz pušk ni mogel do živega sovražniku v zasipih. Srbi so prenehali s streljanjem in izkušali priti naprej po soteski, a le z malim uspehom. Položaj je postajal nevzdržljiv. Na drugo stran je bilo treba priti, naj stane, kar hoče. Peti regiment pleza z nasajenim bajonetom po skalovju, a z vrhov grme topovi. Kri je tekla v curkih po skalovju, cele vrste so padale v prepade in so se valile po strmih plazovih, a napadi se niso ustavili. Vse pozicije so bile vzete z golim orožjem. Vgnjezdeni turški bataljoni so se spustili v beg proti Prilepu, kjer so skoro zagazili izhod iz soteske, a tu jih je sprejela srbska

zrušili mostu pri Davidovem, odkoder vodi pot v Strumico. Tako je bilo zavzeto tudi to mesto, ki so ga zapustili Turki brez brambe.

Pri Bitolju pa so Srbi popolnoma zajeli ostanek Zekijeve armade. Po štiridnevem boju so jo razkropili, deloma vjeli, in praznovali slovesni vhod v to važno središče ob makedonsko-albanski meji.

* * *

Grki so si osvojili Epir in Solun brez posebnih težav, ker je bila tu Turčija na vojsko čisto nepripravljena. Primeroma počasi je prodiral na najjužnejšem delu bojišča general Sapuntsakis, kateremu se je Janina dolgo upirala. Pristanišče Prevezo je branila trdnjava Nikopolis, ki so jo Grki razdejali, in nato so prišli Prevežani prosit milosti. Hkrati je